

A tökéletes bánat fölbresztése

A bűnbocsánat elnyerésének a bűnös részéről mindig alapvető feltétele a bánat: a bűnök megbánása, mellyel Isten előtt fájlaljuk, hogy vétkeztünk, a bűnt valóban rossznak ítéljük, s egyúttal fölbresztjük a jó szándékot, hogy a bűnt kerülni akarjuk. Rendes körülmények között az Egyházban a súlyos bűnök megbocsátása csakis a gyónás szentségében lehetséges. Olyan helyzetekben, amikor súlyos indok áll fenn, és a gyónási alkalom hiányzik, fölbresztjük magunkban a tökéletes bánatot (lat. *contritio perfecta*), s Isten bocsánatát így is elnyerhetjük. Azonban egy ilyen tökéletes bánat fölbresztése magában kell, hogy foglalja a mielőbbi gyónás szándékát.

Ima a tökéletes bánat fölbresztéséhez

*Teljes szívemből bánom, ó, édes Istenem, hogy Téged oly sokszor és oly nagyon megbántottalak, mert ezáltal méltatlanná lettem kegyelmedre, kedvedből kiestem és mind ideig-, mind örökkévaló büntetésedet megérdemeltem. Kiváltképpen pedig azért bánom bűneimet, mert Téged, legfőbb jót, legjobb Atyámat és legnagyobb jótevőmet megbántottalak. Ó, édes Istenem, erősen felteszem magamban, hogy a Te kegyelmeddel téged, szerető jóságos Istenemet semmi bűnnel, de legfőképp ... [itt gondolj azokra a bűnökre, amelyek ellen különös törekvéssel küzdesz] meg nem bántalak és a bűnre szolgáló alkalmakat gondosan elkerülöm. Kérlek, Uram, örködjék fölöttem jóságos szemed, és add, hogy a következő napokat az eddigieknél jobban használjam! Boldogságos Szűzanyám, szent Őrzőangyalom, legyetek velem!
Ámen.*